ΙΔΡΥΤΗΣ: ΚΩΣΤΑΣ ΒΕΛΛΙΔΗΣ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1911

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ : Ὁδὸς Τσιμισκῆ 83
ΑΡΙΘΜ. ΤΗΛΕΦΩΝΩΝ : 37-21, 37-22 54-09

ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ :
Ὁδὸς Ἄρματος ἀριθμ. 10, τηλ. 5-61
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΒΑΛΑΣ : Πλ. Φουάτ. Τηλ. 7-16

ΓΡΑΦΕΙΑ ΛΟΝΔΙΝΟΥ :
Ὁδὸς Σοφοκλέους (Στοὰ Πάππου). Τηλ. 24-701

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
1
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1941
Ἀριθμὸς φύλλου 11132
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΘΡΗΝΟΥΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΚΗΔΕΥΘΗ Ο ΜΕΓΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ

«Δὲν ὑπῆρξες ἁπλῶς ὁ πρωθυπουργός ὑπῆρξες φάρος παμμεγίστης ἐντάσεως»

ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΩΜΕΝ ΠΛΗΡΕΙΣ ΘΑΡΡΟΥΣ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΩΔΗΓΗΣΕΣ

Ἀριστερά: Ὁ Ὑπουργὸς Γενικῆς Διοικήσεως κ. Κυρίμης μετὰ τῆς κυρίας Κυρίμη τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Τύπου κ. Κοντοπούλου προσερχόμενοι εἰς τὸν ἱερὸν ναόν. Ἐνῶ παρακολουθοῦσιν τὴν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου Ἰωάννου Μεταξᾶ ἐπιμνημόσυνον δέησιν. Εἰς τὸ μέσον: Ὁ Στρατηγὸς Διοικητὴς τῆς Γ΄ Στρατιωτικῆς Διοικήσεως κ. Πέτσας προσερχόμενος εἰς τὸν ἱερὸν ναόν τῆς Ἁγίας Σοφίας. Δεξιά: Πλῆθος λαοῦ εἰς τὸν περιβόλτον τοῦ ἱερ ναοῦ

Ὑπὲρ τὸν νεκρόν ἡ Νίκη!

Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ὀδύνην τοῦ Πανελλήνιου, ἐκηδεύθη χθές. Ὁ ἐχθρὸς ἐφαντάσθη ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐκήδευσαν ὁμοῦ τὰς ἐλπίδας των, τὸ θάρος των, τὴν πίστιν των. Διότι ὁ ἐχθρὸς εἶνε μωρός. Ἐπίστευσεν, ἴσως, ὅτι τὴν πρωΐαν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ὁ Μεταξᾶς εἶπε τὸ «Ὄχι». Ὅτι ὁ Μεταξᾶς ἦτο ὁ ἀντίπαλος, ὁ ἀδιάστρεπτος. Ὅτι ὁ Μεταξᾶς ἦτο ὁ ἀπόθεμα τῆς Ἀγγλίας — τὸ ἐμπόδιον, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ παραμερισθῇ, ὁ βράχος, ὁ ὁποῖος ἔπρεπε νὰ μετακινηθῇ ἀπὸ τὸν δρόμον τῶν ἰταλικῶν φαλάγγων πρὸς τὴν καρδίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ' ἐπίσης, ὁ ἐχθρὸς εἶνε μωρὸς καὶ ἐπὶ πλέον γνωρίζει τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλάχιστα. Ἤ δλήθεια εἶνε ὅτι, ἐπὶ ἑξδομάδας καὶ μῆνας, πολὺ πρὸ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, τὸ ραδιοφωνικὸ του καὶ οἱ κήρυκες τῶν πλειστηριασμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐμιοθοῦσαν ἀπὸ τὸ κόμμα διὰ νὰ κάμουν τοὺς ρήτορας εἰς τοὺς ἑξόστας, καθήριζαν τὸν Μεταξᾶν καὶ τὸν Βασιλέα. "Ἐβλεπαν εἰς τὸν Μεταξᾶν τὸν ἡγέτην, τὸν ἀποφασιστικόν, τὸν εὐτολμον καὶ εἰς τὸν Βασιλέα τὸν "Ἕλληνα... Οἱ Ἰταλοὶ ἐφοβοῦντο τὸν Ἰωάννην Μεταξᾶν, καὶ τὸν ἐφοβοῦντο, διότι ἤξευρον ὅτι ὁ ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον ἐκήδευσε χθὲς ἡ Ἑλλάς, ἦτο ἐκ τῶν διατρεπεστέρων στρατιωτικῶν. Κάποιος Γερμανὸς ἐπιτελικός, διδάσκαλος τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ, εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἀκαδημίαν, ὅπου ἐφοίτησεν, ἔλεγεν ὅτι διὰ τὸν Μεταξᾶν δὲν ὑπῆρχε στρατιωτικὸν πρόβλημα ἄλυτον. Θὰ ἤκουσαν, λοιπόν, οἱ σημερινοὶ στρατάρχαι τῆς Ἰταλίας, τοὺς ὁποίους ὁ Μουσσολίνι μαζεύει μὲ τὸ φαρσάι ἀπὸ τὰ καφενεῖα καὶ τὴς στρατοτρίες, ὅτι ὁ Μεταξᾶς ἦτο στρατιώτης ἀπουδαῖος καὶ αὐτοὶ οἱ γνήσιοι Ἰταλοὶ τὸν ἐφοβοῦντο. Ἐπὶ ἑξδομάδας καὶ μῆνας, λοιπόν, οἱ Ἰταλοί, οἱ ὁποῖοι ἤθελαν νὰ κάμουν τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, χωρὶς νὰ πολεμήσουν καὶ νὰ μεταφερθοῦν εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος μὲ λεωφορεῖα συγκοινωνίας, ἐπεφόρτωναν τοὺς ἐκφωνητὰς των καὶ τοὺς δημοσιογράφους των καὶ τοὺς τελαλῆδές των νὰ διαλαλήσουν ὅτι ἔπεταεν ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς, διὰ τὰς ἐχθρότητας τῆς Ἰταλίας ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ἦτο ἡ... ἀφορμὴ τοῦ τορπιλλισμοῦ τῆς «Ἕλλης» — αὐτὰ δὲν τὸ εἶπαν, ἀλλ' αὐτὰ ἔφηραν νὰ ὑπονοηθῇ, ὅταν ἡ Ἑλλὰς ἠρνεῖτο νὰ πιστεύσῃ μετὰ τῶν Ἰταλῶν, ὅτι ὁ Μεταξᾶς ἔπταιε διὰ τὴν ταινίαν, ἐκ τῆς ὁποίας ἔπαθεν ὁ Ντοῦτσε καὶ ἤθελε νὰ καταφάγῃ τὴν Εὐρώπην ὁλόκληρον — ὅτι ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ἦτο ὁ κακὸς δαίμων τῆς ἑλληνοϊταλικῆς φιλίας, ἡ ὁποία θὰ ἀπεθεοῦτο μὲ τὴν σκέψιν τῆς κυρίας Ἔντας εἰς αὐτοκράτειραν τῶν Ἀθηνῶν... Καὶ ὅταν ἡ ἀνόητος καὶ φλύαρος ἐκστρατεία ἀπέτυχεν, ἡ Ἰταλία ἐξαπελαυνόμενη, ἡ ὁποία θὰ ἀπεθεού

Ὅ,τι ὑποχρεοῦσθε νὰ γνωρίζετε

Εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ

Οἱ κατοικοὶ ἐλάσσονος ὑπερ τῶν ἀνάγκων κλίκης ἐπιβαρύνονται ὑπὸ τῆς ἐξῆς εἰσφορᾶς:

1) Οἱ κατοικοδομήσαντες Ἀνάγκορας Σιγάλας 250.000 στ. γαμαρέττα.

2) Ὁ Σύνδεσμος Ἐργοστασιαστῶν ὑπόκωμῶν Θεσσαλονίκης 328 σπιτικάκια. Ἐν σκελέτῃ καὶ ἐν ὑπόλοιπῳ κατασκευῇ.

3) Ὁ Ἀγγλοελληνικὸς Σύνδεσμος Θεσσαλονίκης ἐπιτρέπει ὅρους (ἐξ εἰσφορῶν τῶν μελῶν 279 ἑτῶν μαλλίνες κάλτσες.

4) Ἡ Δὶς Βασ. Τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἀγωνιζομένου τὴς δαθείας τῆς Ἠλ Ἰσνσιασμοῦ ἐ. ἐ. ἐξ ἐξ τὸ ἐντευκτήριον ὀπλιτῶν Γ 2. Σ. δραγ. 4.000.

5) Οἱ ἐμπόροι ἐφόρου δίοδίων Θεσσαλονίκης δρ. 375.

6) Ὁ μικρὸς Μίμης Ἀλγυρόπουλος δραχ. 500.

7) Οἱ μικροὶ Ξένη καὶ Πέτρος Ρεγκα Λεμὲ Βασ. Ὁλγας 77 δραχ. 1000.

8) Ὁ Στρατηγὸς Διοικητὴς τῆς Γ' Ἀνωτ. Στρατ. Διοικήσεως εὐχαριστεῖ πάντας τοὺς δωρητὰς καὶ ἐπιβεβαιοῖ αὐτοὺς δὶς τὰ πατριωτικὰ τὴν ἀσθήματα.

Θεσσαλονίκη τὴ 28 Ἰανουαρίου 1941.

Κ. ΠΕΤΣΑΣ
Ἀντιστράτηγος

Τὰ ἐξερτήματα κατορρ-πτοῦν ἐφεπλέων

Ἡ Γ' Ἀνωτέρα Διοίκησις ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς:

Γνωστοποιεῖται ὅτι ἐπὶ τῆς κατάρασιν ἐχθρικοῦ ἀεροπλάνου διάφοροι ἰδιῶται ἢ στρατιῶται καὶ ποστάνοιμοι τὸ τὴ σπεῖρα πτώσεως τούτων καὶ ἀφαιρέσεν διάφορα ἐξαρτήματα.

Ἐιδοποιοῦνται πάντες ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη θεωρεῖται κλοπὴ πράγματοι ἀνήκοντοι εἰς τὴ Δημόσιον καὶ τιμωρεῖται ὑπὸ τῆς Ἕρας Ποινικῆς Νομοθεσίας. Οἱ παραδοθέντες τὰ παρα-πεῖπωνται εἰς τὴ στρατοδικεῖον.

Οἱ κατέχοντες ἢ εὑρίσκοντες πράγματα ἀντικείμενα νὰ τὰ παραδίδουν ἀμέσως εἰς τὰ πλησιέστερον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τὴ 29η 1-ανουαρίου 1941.

Κ. ΠΕΤΣΑΣ
Ἀντιστράτηγος

Ὁ ἔρανος Κοιν. Προνοίας

Πρώτος κατάλογος εἰσφορῶν ὑπὲρ τοῦ Πανελληνίου ἐρανικοῦ κοινωνικῆς προνοίας εἰς μνήμην τοῦ Ἀλυπότου ἀγωνιζομένου κυβερνήτου Ἰωάννου Μεταξᾶ παρὰ τὴ Ἑλλάδος:

Π. Κουμπὸς διευθυντὴς ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δραχ. 2.000 Ἀ. Καραβάλος ὑποδιευθυντὴς 1000, Γεωρ. Ἀνανιάδης ὑποδιευθυντὴς 1000, προσωπικὸν ὑποκαταστήματος Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος 7.875, Ἀ. Γιαννόπουλος ἀλευρέμπορος — Μυρσαστηρίου 28, δραχ. 500. Σύνολον δραχμαὶ 12.375.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγὴ μεγάλων σφαγίων

Ἡ Γ' Ἀνωτέρα Στρατιωτικὴ Διοίκησις ἀνακοινοῖ ὅτι κατόπιν τῆς 15484/26—1—1941 ὁδῆς ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγὴ ζῶν τῶν μεγάλων σφαγίων (βοες, ἀγελάδες, μοσχάρια, βουβαλόμοσχοι κτλ.), ἢ ἐσφαγμένων τοιούτων ἐκ τῆς Ἕρας Ἀλφᾶ, Ἀγρ. Ἀλφᾶ, Ἀγρ. Ἀλφᾶ, Στρ. Δ. Ἀνατολικὴς (νομοῦ Θεσ)νίκης, Πέλλας, Ἐλλάς, Ἀλεξανδρίας, πρὸς ἄλλας περιοχάς. Ἡ ἀπαγορεύεται ἐπὶ τῶν ἐν ἀμφορίᾳ ἐντὸς αὐτῆς ταύτης τῆς περιοχῆς παραμένει ἐλεύθερα.

Αἱ κατὰ τόπους ἀστυνομίαι καὶ ἀστυνομικοὶ ἀρχαὶ νὰ ἐφαρμόσουν τὴν ἀπαγορεύσεν ἀναβάσεων τῆς παρούσης, οἱ παραβάται τῆς ἀπαίας θὰ διωκθοῦν κατὰ τὴν ἐπιτρέπουσαν τοῦ νόμου ΔΕΘ περὶ καταστάσεως πολιορκίας ἐν ἰσχύσει τῶν Στρατοδικείων.

Θεσ)νίκη 28 Ἰανουαρίου 1941

Κ. ΠΕΤΣΑΣ
Ἀντιστράτηγος

Ἀνακοίνωσις

Ὁφείλει εἰς γνῶσιν τῶν γεωργῶν κατὰ μεταφορὰ δασικῶν προϊόντων ἐκ τὴν ἐν Θεβρουαρίου Ἐ.Ἐ. ἡμέρας Σάββατον ἐὰς καὶ κατὰ ἐκεῖνον τὸν ἐπαινέα ἡμέρας ἐκτίθηνται εἰς πλειοδοτικὴν ἐπιστροφὴν τὸ τὴ Κέντρου Λεμπτὲ ἢ ἐκτοίσεις 111 ἐστιων καὶ 18 ἡμέρων, ἀναπολλῶν διὰ τὰς Στρατιωτικὰς ἀνάγκας τὴλν κατασλλλων ἐν τὴς γεωργικὰ καὶ μεταφορὰς δασικῶν προϊόντων τοιούτας.

Ἀναλόγως ἀφορατίας εἰς τὸν δικηγοτιμφὴν ἔχουν γεωργοὶ γαιαλὰ καὶ ἔβία οἱ κάτοχοι ἀπαδείξεων (ἐξ ἐστιάσεως τὸν κτηρίου τὸν ἐπαβρμάτων τόσω 2 κοι 17. Οἱ σταφυλοὶ τοιούτων ἀναβάσεων, ἄνευ τὸ ἀδεῖον ἐφεδιασμοῦ τὸ ἀδειούχου τὸν ἀναβάσεων τὸν κτηρίων τὸν Κυνηγεσίου γεωργοὶ καὶ ὅτι ἔχουν ἀνάγκην ξύλων ἐκφορτώνων ἀν στρώνται παντεσῆς.

Ὁφείλεις δεκάρας συμφεστῆς ἐξ ὁ γεωργὸς μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων.

Κ. ΠΕΤΣΑΣ
Ἀντιστράτηγος

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

Τὸ κατάστημα Α. Π. Καταυκούλη καὶ Σια μετεφέρθη τὴ ἐξ ὁδοῦ Περιστερίου 6 εἰς τὴν ὁδὸν Καλαποθάκη (Παπαστεργίου) 14.

ΔΙΑΚΗΡΥΣΙΣ

Τὸ νοσοκομεῖον σανατόριον Ἀοβεστοχωρίου διακηρύττει δ-τι ἐκτίθεται εἰς πρόχειρον ἐπαναλητικὸν πλειοδοτικὸν ἐπιστροφὴ ἡ ἐκποίησις τῶν μὴ ἀναγκαιουσῶν τῶν ἐξῆς ἀντικειμένων: Ἕν ἀναλόγιον λευκοσίδηρον δοκίμων 750 ἐκ τοιούτων ἀναγκῶν τὸν ἐ-ρ-ρ. ταυτοῦμεν δὲ ἀναλόγιον δ-ν δὲ δοκιμεῖ δύναται νὰ ἀναβοῦν γνῶσιν τὴ ἀποκόμεσιν καὶ ἐκποίησι

Ἀριστερά: Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς παροκολουθεῖ τοὺς χοροὺς τῆς οἰκοκυρικῆς σχολῆς εἰς Ἀθήνας. Εἰς τὸ μέσον: Ὁμιλοῦν ἐπὶ τῇ 25ῃ ἐπετείῳ τῆς Ἱδρύσεως τὸν Γεωργικὸν Συνεταιρισμόν. Δεξιά: Ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν Βαλκανικῆς Διασκέψεως εἰς Βελιγράδιον.

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΡΟΕΛΑΣΙΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΙΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΕΓΓΑΖΗ

Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΙΝΕ ΖΗΤΗΜΑ Η ΜΕΡΩΝ

ΚΑΪΡΟΝ, 1. (Α. Π.). — Ἡ ἀγγλικὴ προέλασις ἐξακολουθεῖ ἐν Λιβύῃ μὲ κατεύθυνσιν πρὸς Βεγγάζιον, ποῦ, τὴν ὁποίαν συγκλίνουν τόσον οἱ ἀσταγγίες αἱ καταλαβοῦσαι τὴν Ντέρνα καὶ αἱ ἀκολουθοῦσαι τὴν παραδιακτὴν ὁδὸν χάσκι καὶ μικραὶ τινες ἀνεξάρτητοι προσκυνόμενοι καὶ ἀκολουθοῦσαι τὴν ἐσωτερικὴν ὁδόν. Μέχρὶ τῆς στιγμῆς δὲν ἐγνώσθη ὁ ἀριθμὸς τῶν συλληφθέντων αἰχμαλώτων εἰς τὴν Ντέρνα, ὅπου ἡ φρουρὰ εἶχε δυνάμεις 10.000 ἀνδρῶν. Τὸ πρὸς τὴν Βεγγάζιν, αὐτὴ εἶναι ἡ δυνατὴ νέα μεγάλη πόλις ἐν Λιβύῃ καὶ σημαντικὸς ἐμπορικὸς λιμήν.

ΕΞΗΘΗΝ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

Αἱ λαφ' αὐτῆς βαίνουσαι ἀγγλικαὶ δυνάμεις ἐξέλιπον ἤδη ἐκ τῆς ἐρήμου καὶ βαίνουν διὰ μέσου λοφώδους καὶ δενδροσκεποῦς ἐκτάσεως, τὴν ὁποίαν ὁ Μουσσολίνι ἐπεδίωξε νὰ ἐκμεταλλευθῇ ἀντατικῶς. Εἰς τὴν ἀνατολὴν ἀφίεται κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἀγγλικῆς ἐπιθέσεως ὡρισμένη ἐπιφάνεια ἤδη ἡ ἀγωνιστικὴ διάκρισις. Εἰς τὴν Ἐθνοφαίαν, τὴν Ἀδησσυνίαν καὶ τὴν Ἰταλικὴν Σομαλίαν συνεχίζεται στάθερὸς ἡ ἀγγλικὴ προέλασις. Εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Ἀδεσσυνίας ἐν, ἤρτισεν ἡ ἐγκατάστασις πολιτικῶν ἀρχῶν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, 1. (Α.Π.). Οἱ ἀτσάδες στρατιωτικοὶ κύκλοι ἔχουν τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ κατάληψις τῆς Βεγγάζης εἶναι ἐξ πτυχὰ ἡμερῶν ἔργον τῆς προελάσεως τῆς ἀγγλικῆς στρατεύματος.

«Ἐὰν ὅλοι τὴν ἐγκρεμοῦν Ἐκ Καΐρου ὅτι εἰς τὴν Ἀφρικὴν ἐκτίθεται ἡ σύνοψις μεγάλης καὶ ἀποφασιστικῆς μάχης, ἀπὸ τὴν ἔνδειαν τῆς ὁποίας θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ τύχη ὅχι μόνον τῆς Ἰταλικῆς Βορείου Ἀφρικῆς μέχρι καὶ τῆς Τριπολιτίδος, ἀλλὰ ὁλοκλήρου τοῦ Ἰταλικοῦ ἀποικιακοῦ συγκροτήματος.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΧΗ

Ὑπάρχει ὅντως πληροφορία, κατ' ἄλ ὁ Γκραστζιάνι μεταδίδει προσφάτως εἰς Ρώμην, συνιστᾶται μὲ τὸν Μουσσολίνι μετὰ τὸν ὁποῖον συνελήφθη τὰ τῆς πολιτικῆς διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου καὶ ἔλαβε τὴν συγκατάθεσίν του νὰ διακινδυνεύσῃ τὰ πάντα εἰς μίαν ἀποφασιστικὴν μάχην.

Ἡ μάχη αὕτη θὰ διεξαχθῇ εἰς τὸ μεταξὺ τῆς Ἀπολλωνίας καὶ τῆς Βεγγάζης δίαστημα, θὰ ἀναβῇ δὲ ἐὰν ὅλα τὰ μὲ ἐπιτυχίαν τῆς ἐν τῇ Βορείῳ Ἀφρικῇ στρατιᾶς τοῦ Γκραστζιάνι ὡς καὶ μικραὶ τινες ἀνεξάρτητοι ἐξόπλοι καὶ ἀλόβη ἐξ Ἰταλίας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΚΗΝ ΣΟΜΑΛΙΑΝ

Τὰ ἐκ Νιγηρίας Βρετανικὰ στρατεύματα ἐτάσθησαν εἰς τὴν Ἰταλικὴν Σομαλίαν διὰ τοῦ ποταμοῦ τουέλας τὴν Κένυα καὶ κατέστησαν τὸ κοινὸν Κεμπόνι τὸ ὁποῖον εἶχε καταλάβει ὁ ἐχθρός. Ὅλοι οἱ στατσιόνται τοῦ ἐνδοῦ εἶχον ἀναχωρήσει προτοῦ κατοφθάσουν τὰ ἀγγλικὰ στρατεύματα.

ΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΤΕ ΓΚΟΛ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 1. (Α. Π.). — Τὸ Ρώιτερ μετεδίδει ὅτι ὁ στασιάρχης Ντὲ Γκὸλ εἰς ραδιοφωνικὴν ὁμιλίαν του, τὴν ὁποίαν ἔκτασε ἀπέναντι, εἶπεν ὅτι ἡ μεγάλη μάχη τῆς Μαρσεύου θὰ λάβῃ ἀποτελέσματα μεγάλης βέβαιον καὶ ἐὰν τινὰ ἤθελε χαθῇ, ἡ γαλλικὴ ἀνεξαρτησία θὰ ἔξελθῃ ἀθῴα καὶ ἀνεπαφὴ θὰ ἀπὸ τὸ τέλος τῆς γαλλικῆς αὐτοκρατορίας. Ἂν εἶ ἀλλοῦ ἡ μάχη κερδηθῇ, τότε ἡ τύχη τῶν ἐχθρῶν εἶνε κατεδικασμένη.

Ὁ στασιάρχης Ντὲ Γκὸλ ἀμίλησε κατόπιν περὶ τῆς συνεργασίας τῶν ἐλευθέρων γαλλικῶν δυνάμεων εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ ἀνεφέρθη ἐλλόγιμα πρὸς ἀλους τοὺς ἀξιωματικοὺς ὅπως συνασταυτίσῃ, διότι ἐὰν παραμείνῃ ἀδούλος ἡ τύχη τῆς Γαλλίας καὶ τῆς αὐτοκρατορίας της θὰ εἶνε οἰκτρά.

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΝ

ΚΑΪΡΟΝ, 1. (Α. Π.). Σύνταυμον ἀνακοινωθὲν ἐκδοθὲν σήμερον ἀνεφέρει ὅτι αἱ ἐπιχειρήσεις εἰς τὴν Ἀφρικὴν ἐξελίσσονται κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικόν.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΤΙΟΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 1. (Ἀθ.). — Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Καΐρου τὰ στρατεύματα τῶν ἐλευθέρων Γάλλων, τὰ ὁποῖα εἰσέβαλον εἰς τὴν νότιον Λιβύην ἔφτασαν κυρίως ἐντεῦθεν ἐπιτυγχάνουν ἐπιτυχίας καὶ νὰ ἐξοντώσουν ἄκρον εἰς τὴν Νοτίον Λιβύην.

65 ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΟΜΑΛΙΑΝ

ΚΑΪΡΟΝ, 1. (Α. Π.). — Κατὰ τὰς τελευταίας πληροφορίας τὰ βρετανικὰ στρατεύματα τὰ ὁποῖα προελαύνουν εἰς τὴν Ἰταλικὴν Σομαλίαν κατέλαβον ἤδη βέβαιος εὐρισκόμενος 65 χιλόμ. ἐντὸς τοῦ ἐχθρικοῦ ἐδάφους.

ΠΡΟΕΛΑΥΝΟΥΝ ΠΡΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 1. (Α. Π.). — Τὸ Ρώιτερ μετεδίδει ὅτι ὁ ἀστυνόμος Ντὲ Γκὸλ εἰς ραδιοφωνικὴν ὁμιλίαν του, τὴν ὁποίαν ἔκτασε ἀπέναντι, εἶπεν ὅτι ἡ μεγάλη μάχη τῆς Μαρσεύου θὰ λάβῃ ἀποτελέσμα μεγάλης βέβαιον καὶ ἐὰν τινὰ ἤθελε χαθῇ, ἡ γαλλικὴ ἀνεξαρτησία θὰ ἔξελθῃ ἀθῴα καὶ ἀνεπαφὴ θὰ ἀπὸ τὸ τέλος τῆς γαλλικῆς αὐτοκρατορίας. Ἂν εἶ ἀλλοῦ ἡ μάχη κερδηθῇ, τότε ἡ τύχη τῶν ἐχθρῶν εἶνε κατεδικασμένη.

Ὁ στασιάρχης Ντὲ Γκὸλ ἀμίλησε κατόπιν περὶ τῆς συνεργασίας τῶν ἐλευθέρων γαλλικῶν δυνάμεων εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ ἀνεφέρθη ἐλλόγιμα πρὸς ἀλους τοὺς ἀξιωματικοὺς ὅπως συνασταυτίσῃ, διότι ἐὰν παραμείνῃ ἀδούλος ἡ τύχη τῆς Γαλλίας καὶ τῆς αὐτοκρατορίας της θὰ εἶνε οἰκτρά.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΧΗ

Ὑπάρχει ὅντως πληροφορία, κατ' ἄλ ὁ Γκραστζιάνι μετεδίδει προσφάτως εἰς Ρώμην, συνιστᾶται μὲ τὸν Μουσσολίνι μετὰ τὸν ὁποῖον συνελήφθη τὰ τῆς πολιτικῆς διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου καὶ ἔλαβε τὴν συγκατάθεσίν του νὰ διακινδυνεύσῃ τὰ πάντα εἰς μίαν ἀποφασιστικὴν μάχην.

Ἡ μάχη αὕτη θὰ διεξαχθῇ εἰς τὸ μεταξὺ τῆς Ἀπολλωνίας καὶ τῆς Βεγγάζης δίαστημα, θὰ ἀναβῇ δὲ ἐὰν ὅλα τὰ μὲ ἐπιτυχίαν τῆς ἐν τῇ Βορείῳ Ἀφρικῇ στρατιᾶς τοῦ Γκραστζιάνι ὡς καὶ μικραὶ τινες ἀνεξάρτητοι ἐξόπλοι καὶ ἀλόβη ἐξ Ἰταλίας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΚΗΝ ΣΟΜΑΛΙΑΝ

Τὰ ἐκ Νιγηρίας Βρετανικὰ στρατεύματα ἐτάσθησαν εἰς τὴν Ἰταλικὴν Σομαλίαν διὰ τοῦ ποταμοῦ τουέλας τὴν Κένυα καὶ κατέστησαν τὸ κοινὸν Κεμπόνι τὸ ὁποῖον εἶχε καταλάβει ὁ ἐχθρός. Ὅλοι οἱ στατσιόνται τοῦ ἐνδοῦ εἶχον ἀναχωρήσει προτοῦ κατοφθάσουν τὰ ἀγγλικὰ στρατεύματα.

ΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΤΕ ΓΚΟΛ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 1. (Α. Π.). — Τὸ Ρώιτερ μετεδίδει ὅτι ὁ στασιάρχης Ντὲ Γκὸλ εἰς ραδιοφωνικὴν ὁμιλίαν του, τὴν ὁποίαν ἔκτασε ἀπέναντι, εἶπεν ὅτι ἡ μεγάλη μάχη τῆς Μαρσεύου θὰ λάβῃ ἀποτελέσμα μεγάλης βέβαιον καὶ ἐὰν τινὰ ἤθελε χαθῇ, ἡ γαλλικὴ ἀνεξαρτησία θὰ ἔξελθῃ ἀθῴα καὶ ἀνεπαφὴ θὰ ἀπὸ τὸ τέλος τῆς γαλλικῆς αὐτοκρατορίας. Ἂν εἶ ἀλλοῦ ἡ μάχη κερδηθῇ, τότε ἡ τύχη τῶν ἐχθρῶν εἶνε κατεδικασμένη.

Ὁ στασιάρχης Ντὲ Γκὸλ ἀμίλησε κατόπιν περὶ τῆς συνεργασίας τῶν ἐλευθέρων γαλλικῶν δυνάμεων εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ ἀνεφέρθη ἐλλόγιμα πρὸς ἀλους τοὺς ἀξιωματικοὺς ὅπως συνασταυτίσῃ, διότι ἐὰν παραμείνῃ ἀδούλος ἡ τύχη τῆς Γαλλίας καὶ τῆς αὐτοκρατορίας της θὰ εἶνε οἰκτρά.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΟΥΔΑΝ

Εἰς τὸ Σουδὰν συνεχίζεται ἡ προέλασις τῶν ἀγγλικῶν στρατευμάτων καὶ ἡ πίεσις εἰς τὰ Ἀγκορατὰ καὶ τὴν Ἀτβάρα τοῦ Ἰταλοῦ ἐξαναλαμβάνει ὑπογραφικοὺς τρόπο τὸ Ὁλὸν Ἰταλοῦ προβάλλον ἀκόμη ἀν τὸ ταχὺ εἰς τὴν Μαγιάδα ἐν Ντένια, ἐκεῖνο ἐν τὴν κατοχὴ τῆς ἀπὸ τῶν ἐυρισκόμενον εἰς τὴν σύνορα τῆς Ντένια—Κένια.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΗΡΤΗΣΑΝ ΜΕΣΙΣΤΙΟΝ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ

«Ἕλληνες, γράφει ὁ Γκιουντοὺζ, εἶσθε ἔθνος μὲ τόσην ζύναμιν ὥστε δὲν ζυναμεδα παρὰ ν' ἀναφωνήσωμεν: Ζήτω ἡ Ἑλλάς»

Εἰς τὴν ἐν Σόφια ἐπιμνημόσυνον δέησιν παρέστη καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν

ΑΓΚΥΡΑ, 1. (Α.Π.). — Τὸ πρωτοκρατέον Ἀγκυρινὸν ἀνακοινοῦ τὰ ἀκόλουθα:

«Ὁ τουρκικὸς Τύπος ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκφράζῃ τὰ αἰσθήματα θλίψεως τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ, συνεπείᾳ τοῦ θανάτου τοῦ Ἑθνικοῦ Ἥρωος τῆς Ἑλλάδος Ἰω. Μεταξᾶ. Ὁ Ἑλλὰς αἱ ἐφημερίδες ἀφιερώνουν ὁλοκλήρους σηκίας, ὅπου μοιαίουσιν τὰ ἐξ Ἀθηνῶν τηλεγραφήματα τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Κορυζῆ καὶ τοῦ ἀρχιστρατήγου κ. Παπάγου. Αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες εἶνε ἐπίσης, ὁλόψυχοι ἐλκύναι τοῦ Μεταξᾶ. Δημοσιεύουν ἐντὸς μέλανος πλαισίου καὶ ἰδίως φωτογραφίαν, ἀπεικόνιν κατατὰ τὴν ὁποίαν ἐν Τουρκίᾳ μεταβάσεις τοῦ ὑπου ὁ Μεταξᾶς ἐδέχθη ὁ τὴ ἐὰρίσκεται εἰς τὴν πατρίδα του καὶ ἐνίνετο ἀπὸ ὅλους,ἀπὸ τοῦ ταπεινοτέρου τοῦ μέχρι τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κράτους, μὲ ἐνθουσιασμὸν ἀνταπόδοσιν ἀν ἀντιστάθετο τῆς Ἰταλικῆς εἰσβολῆς.

ΔΕΝ ΑΠΕΘΑΝΕΝ

Εἰς τὴν ἡμετέραν «Ὀλοὺς» ὁ βουλευτὴς Ἀντάλ γράφει, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Μεταξᾶς δὲν ἔσωσε μόνον τὴν πατρίδα του, ἀλλ' ἐθεράπευσεν, ἐπίσης, καὶ τοὺς λαοὺς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν μὲ τὸν ἑλληνικὸν λαόν».

Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Τάν» ὁ βουλευτὴς Ἀγνώμος κ. Γκιουντοὺζ Ἀκὰ γράφει τὰ ἑξῆς: «Ὁ Μεταξᾶς δὲν ἀπέθανε διότι ἡ Ἑλλὰς μὲ τὸν νικηφόρο κόσμο καὶ ἡρωϊκὸν πνεῦμα τοῦ στρατόν, καὶ μὲ τὸ θέος ἡνωμένον καὶ ἰσχυρόν,μὲ πιστοὺς φίλους ζῇ. Ἐνθουσιασμὸν καὶ ἡρωες' τὴν Θερμοπυλῶν δὲν ἀπέθανον. "Ἑλληνες! Ἐλαβε ἔθνος μὲ θέλησιν καὶ μὲ ἐπιμονὴν δύναμιν, ὥστε ἐγὼ ὁ ἴδιος καὶ ἡ ὀλόψυχα ἐθνοφιλοι, ἀκλονήτως πιστοὶ εἰς τοὺς φίλους μας, δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ ἀναφωνήσωμεν: Ζήτω ἡ Ἑλλὰς ἡ ἑλληνικὸν ἔθνος! Ζήτω τὸ ἡρωϊκὸν καὶ αἰώνιον ἔθνος!»

ΜΕΣΙΣΤΙΟΙ ΑΙ ΣΗΜΑΙΑΙ

Τὸ πρακτορεῖον Ἀναταολῆς ἀγγέλλει, ἐπίσης, ὅτι εἰς ἐνδείξιν πένθους ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ μεγάλου Ἕλληνος Μεταξᾶ εἰς τὰ δημόσια καταστήματα ἀπαιτεῖται ὁ πλήρης μεσιστίου αἱ σημαῖαι τῆς Τουρκίας εἶχον ἀναχρηθῆ σήμερον ἡ τουρκικὴ σημαία μεσίστιος.

Ἡ Κωνσταντινούπολις εἶχε σήμερον πένθιμον ὄψιν μὲ τὴν τουρκικὴν σημαίαν κυματίζουσαν μεσίστιον εἰς ὅλα τὰ κυβερνητικὰ κτίρια κατόπιν τῆς ἀπογράσεως, ἡ ὁποία ἐλήφθη εἰς ἐνδείξιν συμπαθείας εἰς τὸν ἀείμνηστον ἐθνικὸν ἥρωα τοῦ Μεταξᾶ. Τὴν Κυριακὴν θὰ τελεσθῇ εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐπιμνημόσυνος δέησις, εἰς τὴν ὁποίαν ἐλέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ παρεστῇ ὁ νομάρχης-διοικητὴς τῆς Κων/πόλεως μὲ τὸ ἀνώτατον τουρκικὸν προσωπικὸν τῆς Νομαρχίας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΟΦΙΑΝ

ΣΟΦΙΑ, 1. (Α.Π.). — Πρωτοβουλίᾳ τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας ἐφάλη εἰς τὴν ἐνταῦθα ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἀποπομπῆς τῆς ψυχῆς τοῦ Ἰ. Μεταξᾶ. Παρέστησαν ὁ γραμματεὺς τῆς πρεσβείας, ὁ κ. Μορφίδ καὶ ἀκολουθεῖαι τοῦ Βασιλέως Βόριδος, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πόπωφ ἀντιπρόσωπος τοῦ πρωθυπουργοῦ, τὰ μέλη τῆς διπλωματικῆς σώματος, ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀστυνομίας, ὁ τμηματάρχης τοῦ πρωτοκόλλου κ. Μπελίν ὡς ἀπεδείχθη

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ κ. ΚΟΡΙΖΗΣ ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΕΙ ΜΕ ΥΨΗΛΟΝ ΗΘΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ ΑΠΗΥΔΥΝΕ ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΚΟΣΜΟΝ ΟΤΙ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΠΟΛΕΜΗΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΝ ΝΕΚΡΟΝ

«Οἱ Ἕλληνες καὶ ἔπειτα ἀπὸ σὲ θὰ πράξωμεν ὅ,τι πρέπει ὅ,τι τὸ καθῆκόν μας ἀπαιτεῖ, ὅ,τι ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος διὰ τοῦ στόματος τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως μας προστάζει»

ΑΘΗΝΑΙ, 1. — Ὁ ἐπικήδειος λόγος ὁ ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ παρόδοξου κ. Κορυζῆ εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναόν, ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Συνηγορεῖ τόσα σοφὰ, ὁ-πως ἄλλοτε, ἀρχηγέ, θὰ σταθῶμεν τώρα βαρυπενθεῖς καὶ μὲ γονατεπὴ τὴν ψυχὴ, διὰ νὰ σοῦ ἀποδώσωμεν τὸν τελευταῖον καὶ ἐτησιῶν, θλίψεις πρὸς τοὺς μὲ κρυνοὺς τόπους τῶν ἀγνώστων κόσμων, ὁπου δὲν ὑπάρχει λύπη καὶ στεναγμὸς, ἀλλὰ ζωὴ ἀ-νελείοτος καὶ καταλέπειας τὸν ἀστερισμὸν καὶ τὴν λυπτὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁλοκληρον. Καὶ εἶνε τόσο βαθὺς ὁ στεναγμὸς καὶ τόσον βαθὺς ὁ πόνος, ὅσον εἶνε τρομακτικὴς ἐκτάσεως τὸ κενὸν, τὸ ὁποῖον μᾶς ἀφήνει, διότι δὲν ὑπῆρξε ἄλλος ὁ πρόεδρισμὸ-γός, ὁ ἀδελφὸς διαδεχθεὶς, καὶ τὸν ὁποῖον ἄλλοι διαδέχονται.

ΕΚΤΥΦΑΛΤΙΚΟΝ ΜΕ-ΤΕΩΡΟΝ

Ὑπῆρξε μέγα, λαμπτὸν, ἐκτυφλωτικὸν εἰς φῶς καὶ ἀπ-λοῦμεν τὸν μικρὸν βλεφαρικὸν μετέωρον. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν τοῦ εἶναι ἀκόμη μαζί μας, ὁ-που κλείοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀσίνοντες τὴν σκέψιν νὰ τα-ξιδεύσῃ, νομίζομεν ὅτι πάλιν θὰ ἀσθοῦῃς μετὰ ἡμῶν καὶ πάλιν θὰ διατάξῃς καὶ θὰ μᾶς ἐυ-ψώσῃς τὴν ἀξίαν μας καὶ πάλιν τὴν στιγμὴν αὐτὴν, ἡ ὁ-ποία ἀπέμεινε εἰς ἡμᾶς ὡς πυ-θμὴν ὑστάτη, πρὸς σε πρ-οβάδωσιν εἰς τὴν γῆν αὐτὴν τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἀγαπη-μένην σου, τὴν ὁποίαν τόσον ἠγάπη-σες, ὁπότε τὴν ὁποίαν ἤξερε ἀξίωσε τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἀγνότερα ὑπερήστησες μὲ τὴν σκέψιν σου καὶ τὴν ἀπόλυ-ξίωσε μὲ τὸ θάρρος σου νὰ θέ-τῃν στὴν στιγμὴν αὐτὴν, ἐπίτρεψε, ἀρχηγὲ, νὰ ἐκφρασθῶμεν πρὸς τὸ εὐτυχὲς παρελθὸν, νὰ ἐνθυμηθῶ-μεν ἐσὲ, τὰ ἔργα σου, τὴν ζωὴν σου.

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Ἐπτὰ ἐτῶν τῶν ἐνδόξων Βαλκανικῶν πολέμων, στρατιωτικὸς σύμβουλος ἰστορικὸν κυβερνησεων. Ἔξω τῆς Ἑλλάδος εἰς ὁ-ρας κοισίμους διαγεκιστῆς σπ-μαντικὴ ἐθνικὴν συμφεροντῶν. Ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελικοῦ, τοσ-τοιοῦζων τὴν στρατὸν διὰ τὸν πόλεμον, μὲ βαθυστοχαστὸν θὰ σπεύσῃς τελικοῦ τοῦ στρα-τοῦ, ὅταν διπλαὶ καὶ τριπλαὶ δυσκολίαι ἐπὶ σωμὸν ἐπὶ τῶν τιμῶτων σὲ ἔφεραν εἰς ἀντιγνω-μίαν μὲ τοὺς διοικοῦντας τὸ κοι-νὸν καὶ ἔδεσες τὴν ἀπόφασιν ὅπως ἀναιμοῦῃς εἰς τὴν πολιτι-κὴν διὰ νὰ προσφέρῃς ἐκείθεν τὴν δυνάμεῖν σου τὸ πλῆθος τῶν πλουτῶν τῶν ἀνθρώπων σου εἰς τὴν πατρίδα. Διὰ νὰ ἐνέλθῃς, ὅμως, εἰς τὴν θέσιν τοῦ κυβερνήτου ἐθνικοῦ ἀφ-τέρου ἐμάθεις τὸ ὅπου ἀνήκει τὸν ὁμόφυλον ἐθνικὸν ἀγῶνα καὶ τὸν ἀπόλυτον ἀγῶνα